

[Poul Nødgaard]

giftsproblematikken på medicinrådet, hvilket den nuværende vanskelige økonomiske situation i allerhøjeste grad tilsiger.

Jeg vil fremføre, at en budgetanalyse af juni 1990, der er udarbejdet af Amtsrådsforeningen, Sundhedsministeriet, Indenrigsministeriet og Finansministeriet, anviser en række områder og muligheder for besparelser, og jeg må gå ud fra som helt givet, at sundhedsministeren i sin gennemgang af sagen gransker denne udmærkede analyse og drager de nødvendige konklusioner.

Det må fortsat være sådan, at forbrugerne og sygesikringen betaler nogenlunde ligeligt til medicin. I den forbindelse er jeg glad for at kunne nævne, at Fremskridtspartiet for et års tid siden helt fik afskaffet betaling, når det gælder insulinpatienter.

Jeg er mindre glad for at kunne konstatere, at udgifterne til nerveberoligende midler er høje, og dette kan i nogen grad have sammenhæng med den pressede økonomiske situation, som mange mennesker befinder sig i.

Fremskridtspartiet kan ikke bakke det socialdemokratiske forslag op, men vi vil afvente sundhedsministerens initiativer på dette vitale område.

Jeg har en enkelt bemærkning til SF's forslag. Fremskridtspartiet mener ikke, at det er nogen god idé, at det offentliges allerede eksisterende indsigt i priserne på medicin yderligere skal udvides hen imod statsfaste priser. Der må og kan være andre veje at gå for at opnå rimelige medicinpriser.

SF's ønsker om ophævelse af begrænsningerne i sygehusenes adgang til direkte køb af medicinalvarer uden om et apotek lyder umiddelbart interessante, men jeg savner viden fra SF om, hvorledes dette skal praktiseres. De nuværende hospitalsapoteker, der mere eller mindre er etableret af prestigemæssige grunde, kunne måske passende afvikles, og vores sygehuse kunne måske så foretage deres indkøb gennem licitationer.

Jeg tror, det ville være en god idé, om vi her i Folketinget slog koldt vand i blodet og afventede sundhedsministerens forhandlingsresultater, og jeg må således desværre som nybagt folketingsmedlem sige, at min første optræden her bliver at vende tommelfingeren nedad til begge forslag.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Til hr. Poul Nødgaards bemærkning om sygehusapoteker skal jeg lige sige, for at der ikke skal opstå myter, at det kunne godt have stået klarere, men i bemærkningerne står der, at der er tale om sygehusapoteker. Jeg kan desværre ikke glæde hr. Poul Nødgaard med at sige, at vi ikke ønsker, at indkøb fra sygehusene skal ske over apoteker. Det gør vi absolut, for vi mener, at der skal være faglig ekspertise også på det område. Der skal absolut være et apotek på sygehuset til at tage sig af det, ikke på alle sygehuse selvfølgelig, men dér, hvor det distribueres fra.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg er da ked af, hvis jeg kommer til at skuffe hr. Torben Lund, men jeg må starte med at sige, at CD ikke kan støtte de to forslag, der er til behandling her i dag. Når vi ikke kan gøre det, er der flere grunde til det. CD ønsker ikke offentlig prisfastsættelse på medicin. Det har vi tidligere sagt, og det mener vi stadig væk. Vi mener ligeledes, at ordination af medicin må være lægens opgave og alene lægens ansvar. Det har vi også tidligere nævnt, og det mener vi stadig væk.

Vi ved, at regeringen forhandler med Amtsrådsforeningen, og at regeringen kommer med et udspil på et tidspunkt, og selvfølgelig vil CD være med til at finde besparelser. Jeg synes, det er dejligt at høre, at der er bred enighed herinde i Folketinget om, at der skal findes besparelser på dette område, og at der skal ske en omlægning, men vi vil meget nødig være med til at genere medicinalindustrien og dens mulighed for forskning.

Der er mange løsninger, man kan slå ind på. Jeg finder det f.eks. lidt molboagtigt, når der er moms på receptpligtig medicin, altså en afgift på 22 pct., at man så bagefter giver tilskud til medicinens udsalgspris, altså giver vi tilskud til momsen. Her må der kunne laves nogle beregninger, og det vil vi gerne have gjort. Vi ved, at man i andre lande som f.eks. England, Sverige, Schweiz og Portugal ingen moms har på medicin. I Tyskland har man 14 pct. moms og i Belgien 6 pct., så lad os se på det.